FRANCISCI MARIÆ
PECCHII
I. V. D.
ARCHIDIACONI ECCLESIÆ CATHEDRALIS PAPIÆ,
ET IN CELEBERRIMA TICINENSI ACADEMIA
Iuris Ciuilis Ordinarij Interpretis

TRACTATVS
DE AQVÆDVCTV
LIBER SECVNDVS.
IN QVO ENVCLEANTVR HÆC CAPITA

Primum, De Appellationibus, quæ in Aquarum materia interponi poſſunt.
Secundum, De Seruitute Aquæductus in ſuo eſſe conſtituta.
Tertium, De Collaticijs, & Aquarum menſuris, cum ſuis Buchellis.
Quartum, De Riuis.

OPVS VALDE PROFICVVM, ET NECESSARIVM
Omnibus Iuriſprudentiæ Profeſſoribus præcipuè in foro verſantibus ad infinita litigia ex Aquis pullulantia iuſtè decidenda.

Cum Triplici Indice Argumentorum, Legum comentatarum, ac Rerum notabilium, copioſiſſimo.

SVB AVSPICIIS
ILLVSTRISS. D. D. COMITIS
BARTHOLOMÆI ARESII
REGENTIS,
ET EXCELLENTISSIMI SENATVS MEDIOLANENSIS
PRÆSIDIS SAPIENTISSIMI, &c.
Nunc primum in lucem editus.

TICINI REGII,
Ex Officina Io. Andreæ Magrii Impreſs. Ciuit. in Via Noua.
DE CONSENSV SVPERIORVM.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

Effigies Ill.mi D.D. Comitis Bartholomei Aresij Regentis, & Præſidis Excellentiſſ.mi Senatus Prouinciæ Mediolanenſis.

Cæſar de Laurentijs Fecit *Blanchus Excudit*

AD ILLVSTRISSIMVM DOMINVM
D. COMITEM
BARTHOLOMÆVM ARESIVM
REGENTEM,
ET EXCELLENTISS. SENATVS MEDIOLANENSIS
PRÆSIDEM.

AD Eufratem Armeniæ Flumen accedens Romanorum Imperator primus, admiratus rapacitatem vertiginoſo gurgite ſequientem, curſum aliunde perterrefactus auertit. Non aliter mihi ad vaſtum Sapientiæ Tuæ Flumen accedenti metus retardaſſet iter, niſi Riuos, & Fontes ab Aquæductu meo deriuantes, licet

obſequij

DE AQVÆDVCTV
LIBER SECVNDVS
CAPVT OCTAVVM.
De Appellationibus, quæ in Aquarum interdictis interponi poſſunt.

SVMMARIVM.

1 *Appellatio vſu hominum eſt introducta.*

2 *Appellatio ex neceſſitate fuit introducta ad ſublevandos imperitia Iudicis, atq; oppreſſione grauatos.*

3 *Appellatio portat in ventre, vt à Minori ad Maiorem Magiſtratum appelletur.*

4 *Sententiarum duo ſunt genera, interlocutoria & definitiua à quibus datur appellatio.*

5 *Appellatio ab interlocutoria tunc admittitur, quando grauamen per eam illatum in definitiua reparari nequit.*

6 *Appellatio ab interlocutoria ſecundum Iuris Canonici diſpoſitionem datur, quamuis grauamen illatum poſſit per definitiuam reparari, ſed contra de Iure ciuili, vt numero ſequenti.*

7 *Appellatio ab interlocutoria non datur, quãdo grauamen reparari poteſt in definitiua.*

8 *Clericus de Iure ciuili fruſtratorie appellans punitur quinquaginta libris Argenti, & ſoluere tenetur.*

9 *Pœna à Iure ciuili impoſita non ſeruatur de Iure canonico in materia appellationis, ſed tantum ſeruantur canones.*

10 *Appellatio de Iure canonico, & ante litis conteſtationem, & poſt ſententiam, & quandocumq; admittitur.* Sed contra num. 11.

11 *Appellatio de iure etiam Canonico non admittitur ab interlocutoria, niſi in certis caſibus ex diſpoſitione Sacr. Concilij Tridentini.*

12 *Appellatio interpoſita ab interlocutoria, etiam de Iure Canonico quando grauamen per eam illatum definitiua poſſit reparari, non cauſet attentata, ſi Iudex ad vlteriora procedat.*

13 *Iudex grauamen per interlocutoriam illatum quandocumq; poteſt tollere, & reuocare.*

14 *Executio facta appellatione pendente ab interlocutoria non cauſante attentata, valet, ac tenet.*

15 *Appellatio igitur ab interlocutoria tàm de Iure Ciuili, quàm Canonico eſt permiſſa, niſi in certis caſibus, & quando grauamen per definitiuam reparari nequit.*

16 *Caſus in quibus ab interlocutoria datur appellatio vtroq; iure, remiſſiue.*

17 *Appellatio hodiernis temporibus non dicitur refugium grauatorum, ſed diffugium, atq; præſidium calumniantium, & ad moratorias dilationes conſequendas.*

18 *Quænam dicatur ſententia definitiua, & quæ interlocutiua.*

19 *Interlocutoria illa eſt, quam fert Iudex ſuper aliquo articulo dum principale negotium adhuc pendet, vel examinatur, aut eſt examinandum.*

20 *Sententia omnis dicitur interlocutoria, quæ non reſpicit merita cauſæ, & poſt ſe aliam expectat ſententiam, ſecundum* Ruginell. de appellat.

Ianuarij anni 1673. ætatis meæ annorum quinquaginta quatuor, & hæc omnia ad landem, & gloriam Omnipotentis Dei, Beatiſſimæq; Virginis Mariæ, S. S. Petri, & Pauli, Io. Euangeliſtæ, Ioſephi, & aliorum Protectorum meorum, & in ſpecie Sanctæ Thereſiæ, & ad commune Reipublicæ Chriſtianæ bonum.

Finis Secundi Libri de Aquæductu.